

בת בליעל ובני בליעל!

4. ירמיהו כב:טו-יז

(טו) הַתְּמַלֵּךְ כִּי אֶתָּה מִתְחַרָּה בְּאֶרֶז אֲבִיךָ הַלּוֹא אֶכֶל וְשִׁתָּה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְיִצְדָּקָה אִזּוּ טוֹב לּוֹ: (טז) דָּן דָּיִן עֲנִי וְאֲבִיּוֹן אִזּוּ טוֹב הַלּוֹא הִיא הַדַּעַת אֹתִי נְאֻם ה': (יז) כִּי אִין עֵינֶיךָ וְלִבְךָ כִּי אִם עַל בְּצַעֲדָךְ וְעַל דָּם הַנְּקִי לְשִׁפוֹךְ וְעַל הַעֶשֶׂק וְעַל הַמְרוֹצָה לַעֲשׂוֹת:

5. ירמיהו ט:כב-כג

(כב) כֹּה אָמַר ה' אֵל יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחַכְמָתוֹ וְאֵל יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בְּגִבּוֹרָתוֹ אֵל יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר בְּעֲשָׂרוֹ: (כג) כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמְתַּהַלֵּל הַשֶּׁפֶל וַיִּדַע אֹתִי כִּי אֲנִי ה' עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְיִצְדָּקָה בְּאֶרֶץ כִּי בְּאֵלֶּה חִפְצָתִי נְאֻם ה':

6. הושע ב:כא-כב

(כא) וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים: (כב) וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְאֵמוּנָה וַיִּדַעַת אֶת ה':

1. רש"י בראשית פרק יח פסוק כב

ואברהם עודנו עומד לפני ה' - והלא לא הלך לעמוד לפניו אלא הקב"ה בא אצלו ואמר לו (פסוק כ) זעקת סדום ועמורה כי רבה, והיה לו לכתוב וה' עודנו עומד לפני אברהם, אלא תיקון סופרים הוא זה (אשר הפכוהו ז"ל לכתוב כן):

2. רש"י במדבר פרק יא פסוק טו

ואל אראה ברעתי - ברעתם היה לו לכתוב, אלא שכינה הכתוב. וזה אחד מתקוני סופרים בתורה לכינוי ולתקון הלשון:

3. רש"י שמות פרק יא פסוק ח

(ח) וירדו כל עבדיך - חלק כבוד למלכות שהרי בסוף ירד פרעה בעצמו אליו בלילה (שמות יב לא) ויאמר קומו צאו מתוך עמי ולא אמר לו משה מתחלה וירדת אלי והשתחווית לי:

7. גמ' שבת נה:

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל האומר בני עלי חטאו - אינו אלא טועה, שנאמר (שמואל א' א) ושם שני בני עלי (עם ארון ברית האלהים) חפני ופנחס כהנים לה'. סבר לה כרב, דאמר רב: פנחס לא חטא. משיח חפני לפנחס, מה פנחס לא חטא - אף חפני לא חטא. אלא מה אני מקיים (שמואל א' ב) אשר ישכבון את הנשים, מתוך ששהו את קיניהן, שלא הלכו אצל בעליהן - מעלה עליהן הכתוב כאילו שכבום.

8. רש"י שמואל א פרק ב פסוק כב (וכן ברד"ק)

(כב) אשר ישכבן - כמשמעו ורבותינו אמרו מתוך ששהו את קניהן והם היו ממתנינות עד שתראו קניהן קריבין מעלה עליהם כאלו שכבום:

9. רלב"ג שמואל א פרק ב פסוק כב

(כב) עוד ספר כי עלי היה זקן ושמע החמס שהיו עושין בניו לכל ישראל מענין לקחתם מהם הבשר המבושל או החי באופן הקודם, ושמע גם כן את אשר ישכבון הנשים הצובאות פתח אהל מועד, וראוי שתדע שאין הכונה בזה הענין המשגל שאם

Shabbat 55b - R. Samuel b. Nahmani said in R. Jonathan's name: Whoever maintains that the sons of Eli sinned is merely making an error, for it is said, *And the two sons of Eli, Hophni and Phinehas, priests unto the Lord, were there.* Now he agrees with Rab, who said, Phinehas did not sin. [Hence] Hophni is likened to Phinehas: just as Phinehas did not sin, so did Hophni not sin. Then how do I interpret, *and how that they [sc. Eli's sons] lay with the women?* Because they delayed their bird-offerings so that they did not go to their husbands, the Writ stigmatizes them as though they had lain with them.

היה הענין כן היה ראוי שיגנה הנביא שבא לעלי בני עלי על זה החטא העצום ולא מצאנו שגנה אותם רק על החטא שזכר תחלה ולזה יהיה הרצון בזה כי הנשים הצובאות פתח אהל מועד מצד הבאתם קניהן והם הזבות והיולדות הם היו מתעצלין בהקרבת קרבניהן באופן שהיו שוכבין וקניהן לא קרבו ובה האופן היו שוכבין את הנשים שלא הקריבו קרבנותיהן בדרך שיכלו ללכת לבתיהן וזהו פירוש נאות מאד לפי הלשון ולפי הענין ובדרך זאת הבינו רז"ל זה הפסוק ר"ל שלא שכבו עמהן אבל היו שוהין קניהן: